

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

V mesecu septembru smo v Rimu posvetili nekaj dni premišljevanju o potrebnosti in izzivih krščanskega življenja v našem času. Med drugim smo spomnili na prepričanje našega očeta o tem, da mora biti izobraževanje, ki poteka v Opus Dei, usmerjeno v »vzgajanje kristjanov, polnih optimizma in zagona, ki bodo sposobni v svetu živeti svojo božjo pustolovščino« (*Pismo 2. 10. 1939*).

Naj živimo – in pomagamo drugim živeti – v upanja polnem *optimizmu*, saj vemo, da se ne zanašamo izključno ali predvsem na svojo ubogo moč, temveč na božjo milost (prim. Mt 28,20) – z *zagonom*, pri čemer se ne prepuščamo inerciji in ohranjamo nenehno pripravljenost na poslušanje Svetega Duha (prim. 2 Kor 3,6). Tako se bomo lahko vsak dan s sveto drznostjo zagnali v *pustolovščino*, s katero bomo prinašali Kristusovo prijateljstvo vsem ljudem v okvirih običajnega življenja (prim. Mr 16,15).

Sedaj, ko se bližamo še enemu 2. oktobru, nam ta razmišljanja lahko pomagajo, da še naprej v vsakem izmed nas in v mnogih drugih ljudeh spodbujamo optimizem in zagon ob pustolovščini, ki postavlja Kristusa na vrh vseh človeških dejavnosti.

Ko zaključujem te vrstice, vas prosim za molitev za sadove izrednega misijonskega meseca, ki ga je razglasil papež Frančišek, in za škofovsko sinodo, ki se bo čez nekaj dni začela v Rimu.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš oče

Rim, 1. oktober 2019